

14. Jozef Van Arimatea.

36

Knapenkoor

Een hoog-ge- plaat- ste die met o- gen slechts van- uit een

ver- re boom zijn we- der- waar- dig- he- den heeft ge- volgd, wil

slechts van- uit een ver- re boom zijn we- der- waar- dig- he- den heeft ge-

voe- len nu voe- len nu voe- len de door- nen

volgd, voe- len nu voe- len, nu voe- len

kroon, het kou- de li- chaam van de tot- ter- dood ge- brach- te slaaf,

door- nen- kroon, het kou- de li- chaam van de tot- ter-

mees- ter van ver- lang- end hart, dat nog al- leen kan rou- wen, stil stil stil,

dood ge- brachte slaaf, mees- ter van ver- lan- gend hart, stil stil

om een ge- mis- te start, de zwak- ke

stil om een ge- mis- te start, de zwak- ke

wil voor- goed te les- sen zijn ei- gen

wil voor- goed te les- sen zijn les- sen

bran- den- de, bran- den- de le- vens- dorst.

zijn bran- den- de, bran- den- de le- vens- dorst.

Hij raakt de spo- ren van het bloed en wa- ter, zijn die- pe

Hij raakt de spo- ren van het bloed en wa- ter, zijn die- pe won- den

won- den aan, > dicht dicht, dicht, te- gen zijn,

aan, en houdt hem dicht, dicht, dicht, dicht, te- gen zijn

te- gen zijn ei- gen fors ge- bouw- de borst.

ei- gen fors ge- bouw- de borst.

Gemengd koor

Die laat- ste klei- ne eer: het e- ni- ge dat hij dorst.

het e- ni- ge dat hij nog kon en dorst.